Dosarul nr.1r-825/25 /1-25043393-02-1r-17072025/

Judecătoria Hînceşti (sediul Ialoveni)
Judecător Viorel Botnaraş

D E C I Z I E
În numele Legii

29 iunie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru
În componența:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecători Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Ialoveni, Levco Vladimir și recursul declarat de avocatul Crețu Nadejda în interesele inculpatului Luca Victor, împotriva sentinţei Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a inculpaților:

Luca Victor **, a.n. *****,*** cetăţean al R. Moldova, moldovean, cu viza de reşedinţă în r-nul. Ştefan Vodă, sat. Crocmaz, domiciliat în r-nul Ialoveni, sat. Văsieni, concubinaj, patru copii minori la întreţinere, studii medii, supus militar, oficial neangajat în cîmpul muncii, anterior condamnat:

- prin sentinţa Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni din 23.12.2024, în baza art. 264/1 alin. (4) CP, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii (pedeapsa executată),

în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Termenii de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond din 01.04.2025-26.06.2025;
În procedura instanței de apel din 23.12.2025-29.06.2026.
Procedura de citare a fost legal executată*.*

Asupra recursurilor declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 26 iunie 2025, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond.

1. Luca Victor, a fost pus sub învinuire în temeiul art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, după semnele calificative: „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere*”.

2. În prima instanță, cauza a fost judecată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

3. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025, instanța de fond a hotărât:

*Inculpatul Luca Victor ***** se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 80[1] alin. (2) Cod penal, i se stabileşte pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani şi 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

*Se aplică faţă de Luca Victor ***** măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de până la intrarea în vigoare a sentinţei, dispoziţie judecătorească care se execută imediat.*

*Măsura procesuală de constrângere va avea efect imediat începând cu data pronunţării sentinţei - 26.06.2025, iar termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data reţinerii lui Luca Victor ***** şi escortarea lui la locul de deţinere cel mai apropiat, care urmează a fi realizată nemijlocit din sala şedinţei de judecată sau, după caz, de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul condamnatul Luca Victor *****, cu anunţarea în căutare a acestuia, dacă va părăsi locul de domiciliul şi locul său de aflare nu va fi cunoscut, în conformitate cu prevederile art. 196 alin. (3), (4) Cod de executare.*

*În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: automobilul de model „VAZ”, cu n/î *****, care se păstrează la Luca Victor, după intrarea sentinţei în vigoare de lăsat în folosinţă ultimului.*

Conform art. 157 Cod de procedură penală - tichetul Drager 6810 nr. 9035 din 22.03.2025, recunoscut în calitate de probă prin ordonanţa din 22.03.2025 şi CD-R, în care este înregistrată momentul testării alcooscopice a lui Luca Victor din 22.03.2025, recunoscut în calitate de probă prin ordonanţa din 24.03.2025, care se păstrează la materialele dosarului, după intrarea sentinţei în vigoare de păstrat la materialele dosarului penal.

Exercitarea căii de atac.

4. *Nefiind de acord cu sentința, la data de 27 iunie 2025, avocatul Crețu Nadejda în interesele inculpatului Luca Victor, a depus apel prin care a solicitat* admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025, și pronunțarea unei noi hotărâri în partea pedepsei stabilite, cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 din Codul penal.

5. În motivarea apelului, apărarea invocă caracterul excesiv de sever al pedepsei de 2 ani și 6 luni de închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, considerând că instanța de fond nu a valorificat în mod corespunzător circumstanțele favorabile inculpatului.

6. Subliniază că acesta a recunoscut integral fapta imputată, a acceptat probele administrate la etapa urmăririi penale și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, cerere admisă de instanță. Totodată, inculpatul a manifestat căință sinceră și a conștientizat gravitatea conduitei sale, împrejurări care, în opinia apărării, demonstrează posibilitatea corectării sale fără executarea efectivă a pedepsei în penitenciar.

7. Invocă apărarea și situația familială a condamnatului, acesta fiind unicul întreținător al celor patru copii minori, astfel încât privarea sa de libertate ar produce consecințe grave nu doar asupra persoanei condamnate, ci și asupra membrilor familiei aflați în întreținerea sa. Apărarea susține că prima instanță nu a acordat importanța cuvenită personalității inculpatului, atitudinii sale procesuale și situației familiale, neaplicând în mod corespunzător criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal.

8. *Nefiind de acord cu sentința, la data de 02 iulie 2025, procurorul în Procuratura Hîncești, Oficiul Ialoveni, Levo Vladimir, a depus apel prin care a solicitat* admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025, și pronunțarea în partea hotărârii asupra corpului delict, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care, corpul delict automobilul de model „VAZ” cu n/î ***** restituit proprietarului Luca Victor să fie confiscat în proprietatea statului în temeiul art. 106 Cod penal.

9. În motivarea apelului, acuzatorul indică, că dreptul de proprietate, deși este garantat de art. 46 din Constituție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, nu are caracter absolut și poate fi limitat dacă ingerința este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și respectă principiul proporționalității. Acuzarea consideră că aceste condiții sunt întrunite, întrucât art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal prevede confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea unei infracțiuni, iar automobilul în cauză a constituit mijlocul prin intermediul căruia a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate de către o persoană care nu deține permis de conducere. Din acest motiv, vehiculul este calificat drept bun infracțional și ar urma să fie supus confiscării speciale.

10. Subliniază că Luca Victor a fost anterior condamnat pentru o infracțiune de aceeași natură, săvârșită cu același automobil, iar pedeapsa aplicată anterior sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu l-a determinat să-și corecteze comportamentul. Lăsarea vehiculului în posesia sa ar menține, în opinia acuzării, starea de pericol, existând riscul repetării conduitei infracționale, în special în contextul consumului de alcool și al faptului că acesta nu deține permis de conducere.
11. Acuzarea mai susține că măsura confiscării este proporțională cu gravitatea și caracterul repetat al faptei, precum și cu necesitatea protejării siguranței traficului rutier. Confiscarea nu este prezentată drept o pedeapsă penală, ci drept o măsură de siguranță și de precauție, menită să înlăture bunul care poate fi folosit din nou la comiterea unor infracțiuni și să reducă riscul de recidivă. Totodată, apreciază că această măsură este necesară pentru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și descurajarea altor persoane de la comiterea unor fapte similare.
12. În concluzie, recursul se întemeiază pe faptul că automobilul a fost utilizat nemijlocit la săvârșirea infracțiunii, că același bun fusese folosit anterior de condamnat la comiterea unei fapte similare și că menținerea acestuia în posesia făptuitorului creează un risc concret de reiterare a comportamentului infracțional.

Procedura de examinare și notificare,

13. Conform art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
14. Conform art. 364^1 alin. (10) și (11) din Codul de procedură penală, sentința adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.
15. Conform art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.
16. Ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, cu cuminicarea părților și acordarea dreptului de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs

17. Verificând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recursurile depuse, Colegiul penal consideră necesar, de a respinge ca nefondate recursurile declarate de

procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Ialoveni, Levco Vladimir și avocatul Crețu Nadejda în interesele inculpatului Luca Victor, reieșind din următoarele considerentele.

18. Ce ține de termenul declarării recursului, potrivit art. 439 din Codul de procedură penală, (1) Termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii. (2) Data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului şi retragerea recursului se reglementează de prevederile art. 402-407, care se aplică în mod corespunzător.
19. La caz, sentința contestată a fost pronunțată la 26 iunie 2025, recursurile fiind declarate la 27 iunie 2025 și respectiv la 02 iulie 2025, respectiv au fost depuse în termen.

20. *La caz*, se atestă că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Luca Victor, asistat de apărătorul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, a depus cerere scrisă personal, contrasemnată de către apărătorul său prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
21. Prima instanță a acceptat cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală.
22. Judecând cauza în baza probelor administrate, la faza de urmărire penală, prima instanță a constatat, că Luca Victor, la 22 martie 2025, în jurul orei 18:20, aflându-se la volanul automobilului de model „VAZ”, cu n/î *****, ignorând cerinţele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, care provoacă reducerea reacţiei”, fără a deţine permis de conducere, intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, fiind în stare de ebrietate alcoolică, deplasându- se în sat. Văsieni, r-nul Ialoveni, a fost stopat de către angajaţii poliţiei a IP Ialoveni şi în urma testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” 6810, s-a stabilit în aerul expirat concentraţia vaporilor de alcool de 0,91 mg./1.
23. Astfel, inculpatul Luca Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.
24. Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi

penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, iar cumulul de probe administrate dovedesc vinovăția inculpatului. Temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

25. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

26. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, care din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, atestă că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului just încadrându-se în dispozițiile art. 264^1 alin. (5) Cod penal.

27. Totodată, părțile nu pun la îndoială veridicitatea circumstanțelor de fapt constatate și a probatoriului administrat, fiind de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, cu încadrarea juridică a acțiunilor și vinovăția inculpatului. Iar, careva temeiuri de a interveni din oficiu, care să ducă la casare sentinței, în partea stării de fapt, încadrării juridice și vinovăției inculpatului, nu se identifică.

28. Potrivit argumentelor invocate în recursurile formulate, apărarea contestă sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei solicitând suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul dispozițiilor art. 90 Cod penal, iar acuzarea contestă sentința instanței de fond în partea dispunerii în privința corpului delict, solicitând confiscarea unității de transport în contul statului, potrivit dispozițiilor art. 106 Cod penal.

Cu referire la recursul declarat de apărătorul

29. Analizând motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat. Or, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de fond a respectat prevederile art. art. 7, 61, 75, 76 -78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

30. Colegiul penal reține că legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili

pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

31. Totodată individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

32. Pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune. Și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane.

33. La stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

34. Sancțiunea articolului 264^1 alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

35. Potrivit art. 16 din Codul Penal, infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

36. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin.(2), (4), (6), art. 264^1, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

37. Colegiul penal reține că prezenta cauză penală a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit modului stabilit de art. 364^1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, considerent din care, noile limite a pedepsei cu închisoare sunt de la 2 ani până la 3 ani și 9 luni.

38. La caz, instanța de fond a aplicat inculpatului Luca Victor pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

39. Instanța a reținut că infracțiunea imputată face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar inculpatul a recunoscut integral fapta, a acceptat probele administrate la urmărirea penală și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată. Ca urmare, au fost aplicate prevederile art. 80^1 alin. (2) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitei maxime a pedepsei prevăzute de lege.

40. În procesul de individualizare judiciară, instanța a pornit de la scopurile pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Totodată, au fost luate în considerație criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, inclusiv gravitatea faptei, persoana inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, influența pedepsei asupra corectării acestuia și condițiile de viață ale familiei sale.

41. Totodată, instanța ținut cont și de faptul, că inculpatul a fost condamnat la 23 decembrie 2024 pentru o infracțiune similară, la pedeapsa de 160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă pe care o executase. În pofida acestei condamnări, la un interval scurt de timp, inculpatul a săvârșit în mod conștient și intenționat o nouă infracțiune contra siguranței traficului rutier, conducând fără permis un automobil în stare de ebrietate alcoolică avansată, concentrația de alcool în aerul expirat fiind de 0,91 mg/l. Astfel, instanța a apreciat că pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul educativ și preventiv, întrucât inculpatul nu a tras concluziile necesare, nu și-a corectat comportamentul și nu s-a situat pe calea reeducării.

42. În aceste condiții, Colegiul penal rămâne solidar cu concluziile instanței de fond, care a considerat că o pedeapsă neprivativă de libertate, amenda, sau suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. art. 90^1 , 90 Cod penal nu este suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei.

Cu referire la recursul declarat de procuror

43. Colegiul penal notează, că recursul declarat de acuzatorul de stat vizează neaplicarea confiscării speciale în privința automobilului de model „VAZ”, cu n/î *****.

44. Recurentul invocă prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, care prevede confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea unei infracțiuni, iar automobilul în cauză a constituit mijlocul prin intermediul căruia a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate de către o persoană care nu deține permis de conducere. Recurentul menționează că confiscarea specială a automobilului, reprezintă o măsură de siguranță menită să înlăture posibilitatea comiterii unor noi infracțiuni, întrucât inculpatul l-a folosit la comiterea infracțiunii.

45. Conform art. 106 Coc penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. 2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deţinute contrar dispoziţiilor legale; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile sau foloasele obţinute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

46. Colegiu penal notează, că confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate (a se vedea hot. CtEDO *Paulet v. Marea Britanie*, 2014, §§ 63-69; *Rustamkhanli v. Azerbaidjan*, 2024, §§ 53-66).

47. Astfel, confiscarea automată a obiectului infracțiunii nu este admisibilă (*mutatis mutandis* hot. CtEDO *Karapetyan v. Georgia*, 2020, § 37). Pentru ca o asemenea confiscare să fie aplicată, ea trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (încheierea nr. 1ra-1417/2022, §§ 36-38).

48. În speță, confiscarea specială a unității de transport, se solicită de procuror în scopul combaterii activităților infracționale, în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, acesta fiind considerat un bun „utilizat" la săvârșirea infracțiunii.

49. Colegiu reține faptul că inculpatul Luca Victor s comis infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, conducând automobilul de model „VAZ", cu n/î *****. Totodată, legea nu menționează clar dacă simpla recurgere pentru a comite o infracțiune la un bun folosit în mod obișnuit în activitatea cotidiană reprezintă o „utilizare" a acestuia, în sensul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal. Automobilul este un mijloc de transport, iar confiscarea automată a acestuia ar putea fi o măsură disproporțională.

50. Confiscarea specială constituie o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În consecință, o asemenea ingerință trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit, astfel încât persoanei vizate să nu-i fie impusă o sarcină individuală excesivă.

51. Existența unui temei prevăzut de art. 106 Cod penal nu exonerează instanța de obligația de a verifica, în fiecare cauză concretă, caracterul necesar și proporțional al confiscării. În acest sens, urmează a fi evaluată natura bunului, legătura sa funcțională cu

infracțiunea, modul și scopul utilizării acestuia, pericolul concret generat de menținerea bunului în posesia proprietarului, precum și ansamblul consecințelor juridice deja aplicate acesteia.

52. Colegiul penal constată că automobilul de model „VAZ”, cu numărul de înmatriculare *****, reprezintă un bun dobândit licit, caracterul licit al proprietății fiind prezumat în temeiul art. 46 alin. (3) din Constituție.

53. Faptul că automobilul a fost condus de inculpat în stare de ebrietate, nu este suficient, prin el însuși, pentru a fundamenta automat confiscarea specială. Deși mijlocul de transport este inerent conduitei incriminate de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, această împrejurare nu conduce în mod inevitabil la concluzia că orice automobil implicat într-o asemenea faptă urmează confiscat.

54. Completul reiterează că confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea altor infracțiuni similare. Acuzarea nu a explicat cum confiscarea automobilului ar servi acestui scop. Acuzarea s-a limitat la considerații generale privind pericolul infracțiunilor contra siguranței traficului rutier, necesitatea descurajării altor persoane și posibilitatea teoretică a reutilizării automobilului. Asemenea argumente, deși pertinente la nivel general, nu demonstrează caracterul indispensabil al confiscării în circumstanțele concrete ale cauzei. Instanța de recurs notează că condamnatul deja a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani şi 6 luni, cu executare și nu va putea folosi automobilul în perioada dată.

55. Din cele menționate mai sus rezultă că, în această cauză, confiscarea automobilului nu a fost justificată convingător.

56. Pentru motivele expuse supra, Colegiul penal va respinge recursul declarat de procuror și recursul declarat de avocat în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței.

57. Ce ține de cererea inculpatului Luca Victor, înregistrată cu data de 16 iunie 2026, privind constatarea deținerii în condiții contrare celor prevăzută de art. 3 CEDO, conform art. 385 al. (5), art. 473^3, 473^4 Cod de procedură penală, Colegiu penal notează, că examinarea cauzei a avut loc la data de 30.04.2026, ora 10:00, fiind stabilită data de 29.06.2026, ora 15:00, pentru pronunţarea hotărârii integrale.

58. Conform prevederilor art. 473^2- 473^3 Cod de procedură penală, plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie trebuie să conţină datele privind perioada şi locul detenţiei, precum şi descrierea detaliată a condiţiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administraţia instituţiei penitenciare să înlăture condiţiile materiale contestate. Plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatuluise examinează de către judecătorul de instrucţie, cu participarea condamnatului şi, după caz, a avocatului acestuia şi a reprezentantului administraţiei instituţiei penitenciare. Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a condiţiilor de detenţie invocate de condamnat şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului

administraţiei instituţiei penitenciare. Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administraţiei instituţiei penitenciare prezintă instanţei de judecată în scris, în termen de 30 zile, un raport în care răspunde la toate pretenţiile invocate de condamnat în plângere, cu menţionarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condiţiilor de detenţie contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului şi a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului care a depus plângerea de către reprezentantul administraţiei instituţiei penitenciare.

59. La caz, după cum a fost relatat supra, inculpatul a depus plângerea referitoare la condiţiile de detenţie, după finalizarea examinării cauzei și fără raportul administraţiei instituţiei penitenciarului cu referire la perioada și condițiile în care s-a deținut Luca Victor.

60. În circumstanțele date, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la condițiile de detenție și comunică inculpatului că este în drept să adreseze plîngerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie, judecătorului de instrucție, în conformitate cu prevederile art. 473^{2}- 473^{4} Cod de procedură penală.

61. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1), 448, 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate, recursul declarat de procurorul în Procuratura Hîncești, oficiul Ialoveni, Levco Vladimir și recursul declarat de avocatul Crețu Nadejda în interesele inculpatului Luca Victor, și menține fără modificări sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc